

Abram sestupuje do Egypta

Převod materiálu

Tomáš Pavelka

Pořadí v lekci

2

Gen 12,10–20

Hlavní myšlenky (pro vyučujícího):

- Hned po vyjití a Abramov nadšené oslavě Boha v Moré přichází selhání. Celý Abramův příběh je taková „anatomie víry“, ukazuje nám, jak víra funguje. Teď se dozvídáme, že selhání ve víře často přichází hned na samém nadšeném začátku – a přece Abramův příběh bude pokračovat dál.
- Za povšimnutí stojí, že Bůh, ať Abramovi dal svá zaslíbení budoucnosti, o nastávajícím hladu mu nic neřekl. Víra nás nevytrhuje z reality života; místo toho nám dává procházet všemi nesnázemi s důvěrou v konečné dobré skončení.
- Abram znejistí ve své víře. Důsledkem je hřích; připomeňme apoštola Pavla: „A cokoli není z víry, je hřích. (Římanům 14,23)“ Manžel/manželka je pro nás z podstaty objekt erotického zájmu. Bratr/sestra je pravý opak tohoto, zde je erotický cit tabu. Abram připravuje svou ženu o výsadu, která jí právem náleží – být jeho milovanou ženou. Už v tom je hřích – svou ženu velmi ponížil. Přitom Bůh mu z ní zaslíbil tolik očekávané potomky. Saraj je nedílnou součástí jeho požehnání.
- Abram se schovává se za svoji ženu, což je projev slabosti. Navíc ji vystavuje jinému ohrožení: pro Egyptany se krásná Sára stává pokušením, kterému mohou teď snadněji podlehnout (nemusejí zabít Abrahama k tomu, aby ji získali za svou ženu.)
- Za povšimnutí pak stojí i bázeř Egyptanů před Bohem. Přestože to jsou pohané, bojí se Boha. Ponaučení: i lidé mimo církev Kristovu mohou pociťovat bázeř před Bohem a alespoň respekt, i když třeba nejsou schopni popsat proč nebo o tom nevědí, nedovedou to zdůvodnit.
- Abram toto podceňuje. Když Egyptané zjišťují, že je Sára jeho žena, hned mu ji vrátí a jsou překvapení, jak jim to mohl Abram neřít. Abram se jich zřejmě obával zbytečně, nebyly tak zlé. Nesmí se zapomínat, že i nevěřící mohou mít zcela solidní morálku a dobré úmysly.
- Víra se nebojí okolního světa, jde do něj sebevědomě. Svět patří Bohu a Bůh v lidech probouzí touhu po dobrém. Sebevědomá víra má očekávat Boží dílo ve světě; to dobré, co už v lidech je, nemá popírat, ale spíše tomu dívat smysl, jaksi, nasazovat tomu korunu.

- Slabost toho, který má v??it a nev??í, p?ivádí do problém? vlastn? nevinn? jeho nev??ící okolí –Farao se ptá: „Jak ses to ke mn? zachoval? Pro? jsi mi nepov?d?l, že to je tvá žena? Pro? jsi ?íkal: To je má sestra? Vždy? já jsem si ji vzal za ženu.“
- Zarážející je, že B?h Abrama nepotrestá, ale vlastn? odm?ní. V p?íb?hu nezazní p?ímo žádné pou?ení, co je správné a co ne. Z toho plyne: B?h má s námi velkou trp?livost, zná naší slabost. N?kdy nás chrání a odpouští nám aniž o tom pomalu víme. Abram ud?lal takovou botu hned na za?átku a B?h s ním neskoncoval. Ani mi se tak nemusíme bát, že by nás B?h n?kdy p?estal mít rád a nadobro nás opustil. Abram je stejný ?lov?k jako my a za?íná svou cestu vlastn? velkou ostudou. Je stejn? nedokonalý jako my. Jeho p?íklad pro nás je v tom, že po tomto trapném incidentu nepropadá beznad? ji, ne?íká si „já nikdy nebudu dobrý“, ale jde s d?v?rou v Boha dál.

Kulisy p?íb?hu (inspirace pro vypráv?ní):

- Hlad nastal proto, že se neurodilo obilí. To se stává n?kdy i u nás, když je moc velké mokro nebo sucho v lét?. M?žeme dovést obilí od odjinud; v?tšina lidí takové št?stí nemá a co jim nevyroste na poli, to nemají. D?ti si mohou p?edstavit, jaké by to bylo, kdyby všechno jejich jídlo muselo vyr?st na záhonku u nich na dvorku. ?ekali by, co po zim? vyroste na záhonu a kdyby nic, dojedli by zásoby z lo?ska a už by nic nebylo.
- V Egypt? všechno dobře rostlo, protože se na ja?e vylila ?eka Nil z b?eh? a nanasla na pole úrodné bahno. Proto tam Abram jde – tam si bude moci koupit jídlo. V Egypt? neprší, voda tam p?ichází jen ze záplav. U nás je voda shora, u nich z zdola.
- D?ti asi budou znát Egypt ze školy a r?zných seriál?. M?žeme jim p?ipomenout, že tam byly pyramidy, že Egyp?ané uctívali Bohy s hlavami zví?at atd. V Egypt? žijí krokodýli, plame?áci. U Nilu roste rákos papyrus, ze kterého se d?lá n?co jako papír.
- Egyp?ané m?li obrázkové písmo, hieroglyfy. Za každé slovo byl obrázek. Symbol dnešní ned?lky je znak pro ženu. Když se k n?mu ještě n?co p?imaluje, m?že to být bu? manželka, nebo sestra.
- Faraon bydlel v krásném paláci, na všechno m?l služebníky. Vlastn? mu pat?ila úpln? celá zem a na co ukázal, to mohl mít. Proto m?l také více man?elek, vybral si ty nejlepší skoro jako když si t?eba ve školce/družin? n?kdo vybere ty nejlepší hra?ky. Myslí si, že mu všechno pat?í. (Možná m?žeme ?íci: Když jsou dva lidé navzájem, pat?í si navzájem; maminka je tatínkova, ale tatínek je také maminky.)
- Co byly ty veliké rány, které ranily faraona? Asi jako když máme pocit, že máme smolný den. Ráno rozlijeme u snídan? ?aj, potom si p?etrheme tkani?ku. P?ijdeme pozd? do školy, paní u?itelka nás vyvolá z toho, co zrovna neumíme. P?ijdeme dom? a k ve?e?i je hrachová kaše. Faraonovi t?eba spadla st?echa u paláce, jeho vojáci prohráli bitvu, onemocn?l mu n?kdo z rodiny atd. a to všechno na jednou.

Co by si d?ti mohly z ned?lky odnést:

- Pro? B?h neud?lal, aby nebyl hlad? Rodi?e n?s taky nevodí všude za ru?i?ku, ve škole nebo školce si musíme n?jak poradit sami; p?esto víme, že rodi?e za námi budou stát, že na nás myslí a d?v?ují nám, že si nakonec dob?e poradíme. Stejn? B?h v?d?l, pro? si vybral Abrama a pro? ho má rád. Stejn? si vybral a má rád nás. Abram byl stejný ?lov?k jako my, taky mu ?asto n?co nešlo, ud?lal chybu atd.
- Abram ud?lal chybu hned na za?átku. Když se n?co u?íme, t?eba jezdit na kole, malovat, hrát na hudební nástroj, málokdy nám to jde hned. Když nám n?co nejde a ud?láme chybu, nemáme se vzdávat.
- I ví?e a tomu „být hodní“ se musíme u?it. Nesmíme se vzdávat, když na za?átku po?ád n?co d?láme špatn? a rodi?e nás hubují.
- Za svojí rodinu se ?lov?k nesmí styd?t. Ani za sourozence, ani za starou babi?ku, která už je popletená atd.
- Nemusíme si hned myslet, že každý, kdo je jiný než my, je také zlý.
- Farao si myslel, že mu všechno pat?í a všechno m?že mít. Kdo si pro sebe bere všechno jen to nejlepší, špatn? dopadne. Když bychom t?eba sn?dli všechny dorty v cukrárn?, bude nám hrozn? špatn?.
- Naše víra prom?uje pomalu i lidi kolem. Když jsme hodní, ?asto i lidé kolem nás budou hodn?jší. Když nev?íme v Boha, bojíme se všech kolem a uhýbáme p?ed nimi. Když my, kte?í víme, že je B?h, který nás má rád, podle toho nejednáme, tak kdo už potom má v?d?t, co je správné (Vy jste sv?tlo sv?ta. Nem?že z?stat skryto m?sto ležící na ho?e. Mt 5,14) Jsme trochu jako ti, kte?í vedou slepé (nebo menší d?ti, nebo podobný p?ím?r), kte?í pomáhají na cest? slabším. Když my, kte?í víme o Bohu, nebudeme jednat správn?, škodíme tím t?m, kte?í o n?m nev?dí.
- B?h Abrama nepotrestal, ale pomohl mu a ješt? Abram dostal dary od Egyp?an?. B?h nám odpouští i chyby, o kterých sami pomalu nevíme. Ochránil nás od mnohých nebezpe?í, o kterých ani nevíme. B?h chce, abychom došli k n?mu do nebe. Když ho odmítáme poslouchat, m?že také svojí ochranou ruku stáhnout zp?t a budeme na všechno sami. Když ud?láme špatnou v?c a B?h nás nepotrestá, neznamená to, že není, ale že je tak hodný, že nás nehubuje. Ale když bychom si ?ekli, že budeme špatn? jednat dál, pro? by se o nás dál staral?

Nápady na motiva?ní otázky:

- Už jste n?kdy n?co p?stovali/vaši rodi?e? Za jak dlouho vyrostete semínko?
- Co vám nejvíc chutná ze zahrádky?
- M?li jste n?kdy velký hlad (na Št?drý den, na výlet? atd.)?

- Jak to vypadá v Egyptu? Co tam žije za zvířata?
- Co vám nejdříve dlouho nešlo a pak jste se to naučili?
- Měli jste někdy pocit, že vás Bůh zachránil?

Kam dále

[NŠ Louny](#)

Cílová skupina

[Školní](#)

Katechetické cykly

[NŠ Louny](#)

Biblický odkaz (kat)

[Genesis 12,10–20](#)